॥ ६ ॥ दिव्यांदिविभवां ॥ ७ ॥ त्वयाहेतुभूत्यानिवृत्तंनिरस्तं ॥ ८ ॥ आश्लिष्टासंगता ॥ ९ ॥ १० ॥ १२ ॥ १२ ॥ १२ ॥ समयेननियमेन ॥ १४ ॥ नमीमांसेतनविचारयेत् ॥ १५॥ १६ ॥ १७॥ 🅌 प्रतीपउवाच नाहंपरिक्षयंकामाद्गुच्छेयंवरवणिनि॥नचासवणीकल्याणिधर्ममेतिद्धमेव्रतं॥६॥ रुयुवाच नाश्रेयस्यस्मिनागम्यानवक्तव्याचक हिंचित् ॥ भजंतींभजमांराजिद्व्यांकन्यांवरिश्वयं॥ ७॥ प्रतीपउवाच त्वयानिवत्तमेतत्तुयन्मांचोदयसिप्रियं ॥ अन्यथाप्रतिपन्नंमांनाशयेद्धर्मवि ष्ठवः॥८॥ प्राप्यदक्षिणमूरुंमेत्वमाश्लिष्टावरांगने ॥ अपत्यानांस्रुषाणांचभीरुविद्धोतदासनं ॥ ९॥ सव्योरुःकामिनीभोग्यस्वयासचिवर्जितः ॥ त स्माद्हंनाचरिष्येत्वयिकामंवरांगने॥ १०॥ स्रुपामेभवसुश्रोणिपुत्रार्थत्वांदणोम्यहं॥ स्रुपापक्षंहिवामोरुत्वमागम्यसमाश्रिता॥ ११॥ स्युवाच एव मप्यसुधर्मज्ञसंयुज्येयंसुतेनते॥ त्वद्भस्यातुभाजिष्यामिप्रस्यातंभारतंकुलं॥ १२ ॥ पृथिव्यांपाथिवायेचतेषांयूयंपरायणं ॥ गुणानिहमयाशक्यावकुंवर्ष शतैरपि॥ १३॥ कुलस्ययेवः प्रथितास्तत्साधुत्वमथोत्तमं॥ समयेनेहधर्मज्ञआचरेयंचयिद्वभो ॥ १४॥ तत्सर्वमेवपुत्रस्तेनमीमांसेतकहिँचित् ॥ एवंवसं तीपुत्रेतेवर्धयिष्याम्यहंरति॥ १५॥पुत्रैःपुण्यैःप्रियैश्रेवस्वर्गप्राप्स्यतितेसुतः॥ वैश्पायनउवाच तथेत्युकातुसाराजंस्तत्रैवांतरधीयत ॥ १६ ॥पु त्रजन्मप्रतीक्षन्वैसराजातद्धारयत् ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुप्रतीपःक्षत्रियर्षभः ॥ १७ ॥ तपस्तेपेसुतस्यार्थेसभार्यःक्रनंदन ॥ तयोःसमभवत्पुत्रोवद्धयोः समहाभिषः॥ १८॥शांतस्यजज्ञेसंतानस्तस्मादासीत्सशांतनुः॥ संस्मरंश्राक्षयाँहोकान्विजातान्खेनकर्मणा॥ १९॥ पुण्यकर्मरुदेवासीच्छांतनुःकुरु सत्तमः॥प्रतीपःशांतनुंपुत्रंयौवनस्थंततोऽन्वशात्॥२०॥पुरास्त्रीमांसमभ्यगाच्छांतनोभूतयेतव ॥त्वामाव्रजेघदिरहःसापुत्रवरवणिनौ ॥ २१ ॥ काम यानाभिरूपाद्यादिव्यस्त्रीपुत्रकाम्यया॥सात्वयानानुयोक्तव्याकासिकस्यासिचांगने॥२२॥यचकुर्यात्नतकर्मसात्रष्टव्यात्वयाऽनघ॥मन्नियोगाद्रजंतीं तांभजेथाइत्युवाचतं॥ २३॥ वैशंपायनउवाच एवंसंदिश्यतनयंप्रतीपःशांतनुंतदा॥ स्वेचराज्येऽभिषिच्यैनंवनंराजाविवेशह॥ २४॥ सराजाशां तन्धींमान्देवराजसमयुतिः॥ बभूवच्यगयाशीलःसततंवनगोचरः॥ २५॥

॥ १८॥ शांतनुशब्दव्युत्पत्तिमाह शांतस्येति शांतस्योपरतस्यवंशस्यसंतानोविस्तारइतिशांततनुः तकारछोपेनशांतनुरितिनाम संस्मरिनिति व्यविहतमिपज्ञानबलेनजानातीत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ 🕌

॥ २१ ॥ नानुयोक्तव्यानप्रष्टव्या ॥ २२ ॥ २२ ॥ २४ ॥ २५ ॥